

Ljudstvo od vseh strani vkupaj, tako da je uže ob 3. uri popoldne na slavnostnem prostorišči tukajšna prostovoljna požarna bramba imela mnogo truda, da je napravila in ohranila red in prostor za vhod knezoškofa. Ne samo iz vseh bližnjih vasi in sosednih župnij prišlo je mnogo občinstva gledat redko, svečano blagoslovljenje zvonov, temveč veliko gostov pripeljalo se je iz Žaveca, Celja, Braslovca, Vranske in drugih bolj oddaljenih krajev. Število pričujočih znašalo je vsaj med 4000 do 5000 ljudi ob prihodu knezoškofa.

Ob štirih popoldne naznanil je strel z možnarji, da prihajajo iz Vranske Njih ekscelenca premilostljivi knezoškof in kmalu potem sprejela jih je večina duhovnikov Savinjske doline na prostoru slovesnosti. Tudi občinski zastop pozdravil je knezoškofa v kratkem nagovoru in šolska mladež, katerej na čelu bila je belo oblečena deklica, poklonila je visokemu duhovniku veličastni šopek, v papeževih in avstrijskih barvah vezan. Videti je bilo knezoškofu, da so nad takšnim sprejemom imeli dopadenje; podali so se takoj k cerkvi in krstenje zvonov se je začelo po knezoškofu v navzočnosti dvanajstih duhovnikov. Ceremonija trajala je koj 1½ ure in se je običajno nehala s tem, da so knezoškof in za njimi kumi s kladivom vsak po trikrat po vsakem zvonu vdarili.

Celi čas ostalo je ogromno število gledalcev v tihej pozornosti, da si je bila tiščina na slavnostnem prostoru in na vseh oknih nepopisna.

Po blagoslovljenju zvonov bil je v cerkvi darilni obhod (ofer), kateri so otvorili sami knezoškof. Zunaj pa so se začeli v stolp vleči zvonovi pod vodstvom strokovnjaka, iz Ljubljane poklicanega. To delo vršilo se je brez vse ovire in točno. Mali zvon se je najprej kvišku potegnil in z velikim zvonom se je vlečenje končalo.

V poldrugi uri bilo je vse končano in pozorni gledalci so se prijetno oddahnili, videvši, da je počasi dvigajoči se veliki zvon srečno dospel na svoje mesto. Vse se je radovalo in težko pričakovalo nove zvonove. — Množica jela se je po malem raztekati in vsak šent. Pavljan bil je ponosen na novi cerkveni zaklad. Med tem navstane mrak in na večer prikazali so se na bližnjih holmih kresovi, ki so jasno svedočili o veselju župljanov nad novimi zvonovi. —

Tretji slovesni dan bil je 11. junij kot dan sv. birme, na kateri smo tudi nove zvonove prvokrat slišali.

Uže ob petih v jutru začeli so tesarji in monterji v stolpu delati, da so spravili zvonove v lego in tek. Dočim se je v stolpu marljivo delalo, obhajali so knezoškof slovesno sveto mašo. Po maši imeli so pridigo, pri ka-

terej so se spominjali darežljivosti farmanov ter zahvalili za včerajšnji lepi sprejem. Po tem so birmovali 421 birmancev pri jako lepem vremenu pod prostim nebom. Birmanci in kumi prišli so tudi iz 15 zunanjih župnij. Jedva bila je sv. birma končana, pozdravili so nas o poludne novi zvonovi eden za drugim z veličastnimi svojimi glasovi (lepo ubran cis dur akord) in vse je slušalo radostno prelepe glasove. Zopet vtrnila se je marsikatera solzica veselja. Ko so knezoškof ob pol štirih popoldne farovž ostavili, spremili so jih slovesno novi zvonovi s prvimi oficijalnim zvonjenjem v slovo in v za hvalo za včerajšnji blagoslov, za kateri se tudi vsi farmani prelepo zahvaljujejo. Hvala pa tudi vsem domačim in zunanjim dariteljem, ki so s svojimi darovi omogočili pripraviti toli krasne zvonove.

To so bili zares trije lepi slavnostni dnevi, ki nam ostanejo nepozabljeni.

Vse prebivalstvo se veseli nad novimi zvonovi, katerih glas je celo presunil srca poprejšnjih nasprotnikov, tako da imajo tudi ti dopadenje nad novimi zvonovi.

Dopisi.

Od sv. Urbana pri Ptuji. (Slovesnosti.) Na binkoštni ponedeljek so nam novo podobo Lurške sv. Marije Device čast. g. župnik, Fr. Zmazek, v naši župnijski cerkvi blagoslovili. Potem pa smo jo nesli v procesiji treh tukajšnjih čast. gospodov duhovnikov, belo-okinčanih deklic in mnogo zbranih župljanov, v kapelico, katero je dal pokojni Janez Marinič nekdašnji mesar na Gomilšakovem posestvu poleg Janezovskega vrha, v čast presvete Trojici sozidati ter jo ondi veselo postavili. Omenjeno kapelico smo sedaj v čast lurški sv. Mariji Devici spremenili, ter smo jo krasno okinčali. Po procesiji so čast. gospod župnik kapelico blagoslovili; po blagoslovljenju pa smo lavretanske litanijske molili in na slednje so deklice lepo pesen v čast Lurške sv. Marije Device zapele.

Že na binkoštno nedeljo večer je pok možnarjev svečanost drugega dneva naznanjal; ti so od začetka do konca te svečanosti svoje salve dajali v čast Bogu, sv. Mariji Devici in k povzdigu duha ljudi. Omeniti še se more, da nam je zares lepo podobo naš znani podobar Perko pri sv. Trojici, kateremu vso hvalo izrekamo, izgotovil, ter njega vsem v tej zadevi posebno priporočamo. Slednjič pa tudi naj bo hvala in zahvala vsem, kateri so v denarju in z drugim k temu kinču naše fare pripomogli. Sv. lurška Marija Devica! prosi za nas! — V nedeljo, dne 10. junija smo imeli drugo tako svečanost in sicer, je dal France Kos, posestnik v Ločiču, lepo kapelico v čast prečistega spočetja Marije Device postaviti. Tudi to krasno podobo je

so se zbirali na povelje kovači iz tovarne za srpe, hlapci, nekateri rokodelci in med njimi so bili štirje, ki se jim bojda pravi, da so gospodi, večinoma v obleki gasilnega društva. Kaj pa so delali? Kovač A pripoveduje, da so jih napojili, z govori tako hujskali na Slovence, da so jim žile migljale, med tem so imeli svojo stražo. B pravi: Mi smo čakali dijake za sv. Miklavžem, naša želja je bila, le enega dijaka „nagajžljati“. C: Mi bi morali pred oknom s petjem dražiti dijake in jih na cesto dobiti, pa so nam žandarji zabranili. D: Morali bi se k dijakom v oštarijo podati in tam škandal napraviti, tam pa je bil krčmar mož. Dalje pripoveduje E: Trgovec V. se je strašno trudil, pa se mu ni kaj posrečilo. F: Nek gospod nas je pokregal, da nimamo srčnosti. G: Gospod B. me je hotel zavoljo streljanja požreti. — Tako postopanje je bilo teh četririh gospodov s svojimi pomagači, ter se ga sedaj menda sramujejo, kajti v M. Z. so samo za to, da sebe prekrijejo, z neresnicami visokošolce črnili. Postopanje teh mož (?) se tudi ne strinja z drugimi tržani, ter so le-ti pripravili občinskemu odboru že neko šobo, odbor je zgubil svoje veljavo pri višji gosposki, celi trg pa dobro ime. Le tako naprej! Čembolj vi divjate, tembolj se budi zavest Slovencev. Ako potreba, postrežemo tudi z imeni te gospode in kovačev.

Iz spodnje Savinjske doline. (Naše napredovanje.) [Konec] Ni pa dosti, da smo tukaj dali veliko brco nemčurstvu; osnovali smo si še podružnico sv. Cirila in Metoda. In s kakim veseljem se pristopili vrli možje k tej družbi. Ko smo imeli osnovalni zbor, že je bil: eden ustonovnik, 40 letnih in 14 podpornih udov in zdaj se še vedno in vedno oglašajo, mar ni li to lepo? Prav tako. vrli Veliko-Pireščani; le vsi brez izjeme pristopite k tej lepi domači zadružbi in pokažite celemu svetu, da se zaveste, da ste še vedno vrli kristjani in zvesti Slovenci ter nečete biti podlaga tujčevi peti. In kakor vi možje in žene, tako tudi vi vrli fantje in dekleta; pokažite svetu, da nečete biti sužnji na domačih tleh, da hočete biti prosti, vrli, pošteni kristjani in Slovenci. Pri osnovalnem zborovanju podružnice Velika Pirešča bili so včasno načelstvo izvoljeni ti-le gospodje: Jernej Voh, župnik v Šmartnem v Rožni dolini, je načelnik; Martin Rotnik, občinski svetovalec in kmet, namestnik; Ivan Kač, občinski pisar tajnik; J. Klemenčič, učitelj v Galiciji, namestnik; Martin Podpečan, župan, blagajnik; Martin Lednik, občinski svetovalec in kmet, namestnik. Zborovanje vršilo se je v najlepšem redu pri navzočnosti velike množice ljudstva. Počastili so nas tudi vrli Žalčani; med njimi omenim gg. Hausenbihlerja in Ernest Širca. Prav žal, da je bilo deževno vreme. Gotovo bi bili tudi narodnjaki iz Celja prišli; pa

pridejo gotovo na prvi občni zbor, kateri bode v kratkem in na-nj vabim vse narodnjake iz srca. Savinjski.

Iz Št. Lorenca na Kor. žel. (Obč. berič.) Dne 2. julija doživeli smo tukaj veliko in grozno pasjo morijo. Od nekod se je pritepel stekel pes, ki se je potem nekaj časa po trgu klatil ter se z drugimi psi tepel in grizel. Komisija, ki je vsled tega semkaj prišla, je toraj ukazala, da se morajo vsi ti psi ugonobiti. Po naših mislih bi se bil moral ta ukaz bolj na tihem brez vsakega nepotrebnega hrupa izvršiti. Toda znani vitez, tokrat resnično žalostne uloge je reč drugače obrnil ter jo je na veliki zvon obesil. Ko je popisal vse sumljive pse, potem je ves dan po trgu trobil in oznanjeval, da se bode krvava sodba, ki je to nesrečno pasjo paro zadela, zvečer ob 7. v Ratajevem lesu brez vse milosti izvršila. Ker je tak dogodek jako redek in toraj tudi toliko imenitnejši, misli zlahtni vitez, zato je oblastno ukazoval tudi nekaterim občin. odbornikom, da so pri tem pasjem klanju navzoči. Ves trg je bil seveda po koncu in prav težko so pričakovali večera. Ko se pa začne bližati napovedana ura, hiti vse na dotično mesto, kjer so baje čez dvajset psov postreljali in pobili. Med gledalci je bilo zlasti mnogo otrok, ki so se pri tem tako mikavnem prizoru gotovo tudi na svojem srcu požlahtnili ter se navdušili za lepa in plemenita dejanja v svojem prihodnjem življenji. Ta dogodek je pač vreden, da se uvrsti med druge znamenitosti, vsled katerih je tukajšnji trg v poslednjih letih tako močno zaslovel.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kedar se snide drž. zbor, najbrž sredi meseca oktobra, predloži mu vlada nov načrt vojaške postave. Vsled te se število vojakov ne določi na 800.000 mož, novincev pa bode treba vsako leto — 10.000 več, kakor doslej. To bode novo, težko breme, pa ga je menda potrebno. — Ministerstvo ne dovoli neki železnici, da prepeljuje rusko žito v Švico po nižji ceni, kakor pa domače. Taka cena bila pa bi za našo žito tudi v resnici velika škoda. — Višja sodnija na Dunaji je potrdila obsodbo Jurija vit. Schönereja. Kaj sedaj? — V Fürstenfeldu, na nemškem Stajarji blizu Ogerske meje, pripravlja se krajna razstava gospodarskih pridelkov. — Za Velikovski okraj, čegar dež. poslanec je bil pok. Andrej Einspieler, bode volitev poslanca dne 14. avgusta. Slov. volilci se že pripravljajo, da si izvolijo zvestih volilnih mož. — Praznik sv. Cirila in Metoda so tudi koroški Slovenci obhajali prejšnjo večer s kresovi, v jutru pa s slovesno sv. mašo. Podružnicam sv. Cirila in Metoda gre v tem prva čast! — Drž. šola za lesno obrt, za umetno